

(uten bilder)

- Ghanaian folktale
 - Wiehan de Jager
 - Demoze Degefa
 - oromo / nynorsk
- || nivå 3

Anaanis fi Ogunmaa
Anansi og visdomen

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Anaanis fi Ogunmaa / Anansi og
visdomen

Skrevet av: Ghanaian folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Demoze Degefa (om), Espen

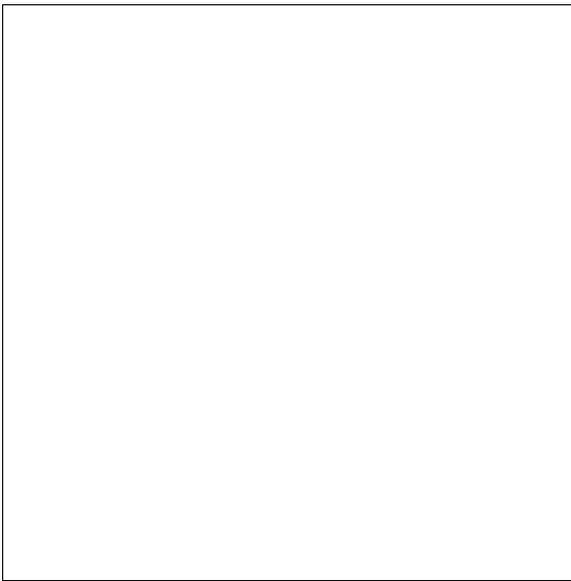
Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

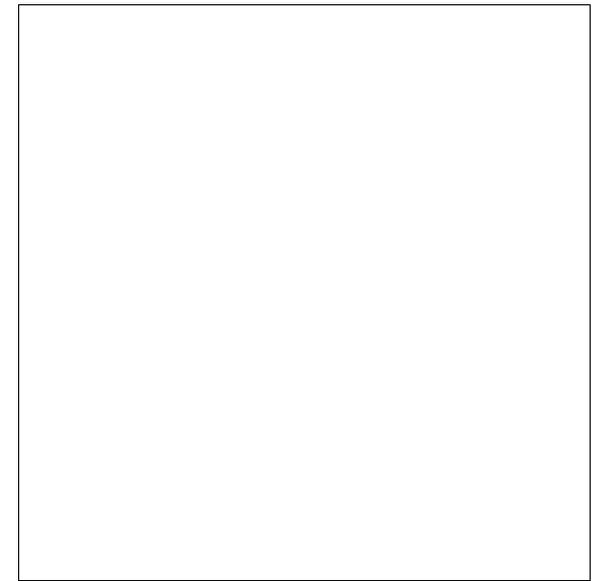
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Yeroo durii namoonni homaa hinbekan ture. Namoonni kuni akkaiitti wayya dhahan, akka midhaan facaasan, fi akkaiitti sibilaa tuman hinbeka ture. Ayyanni Nyamee jedhamu garuu ogummaa bayee qaba ture. Ogummaa kana okkotee keesaa ka'ee.

...

For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gøymde den i ei leirkrukke.

Okkoteen nicacabdee. Ogummaan suni nama hundaafu bilsaa ta'e. Namoonni haala kanaan akkamiti akka qotan, akkamiti akka uffata dhahan, fi akkamiti akka sibiilaaf wantoota biraa hojatan baran.

...

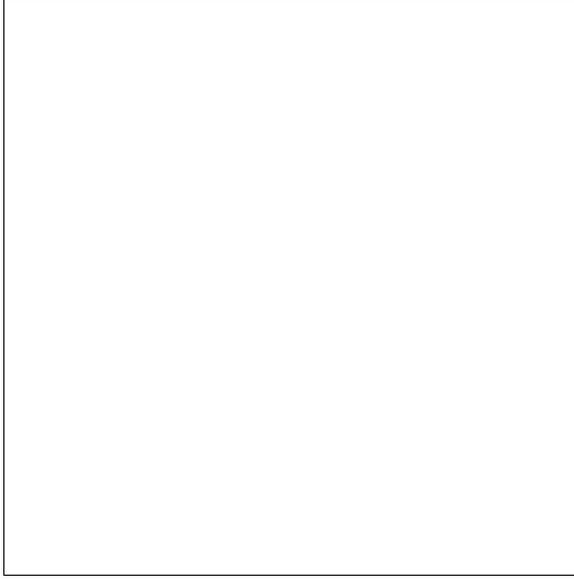
Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

Gaftokko, Nyameen okkotee kan Aanaanisif kennuf murtesee. Aanaanis yeroo okkotee kan ilalee hundaa waan bayee bartee. Bayee dingii! ture.

...

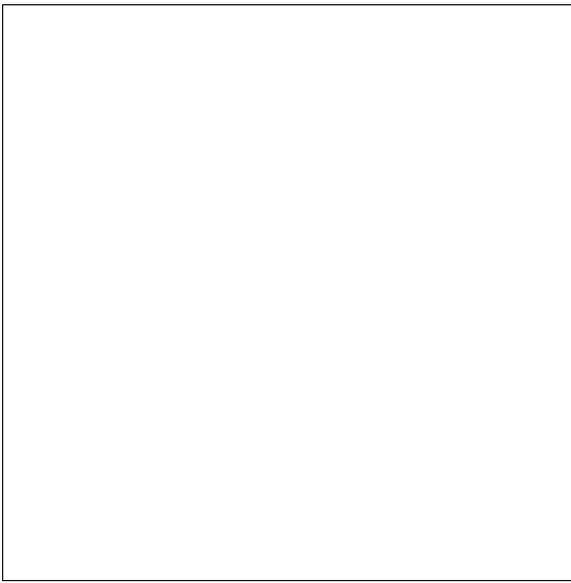
Ein dag bestemte Nyame seg for å gje krukka med visdom til Anansi. Kvar gong Anansi såg i krukka lærde han noko nytt. Det var spennande!

Yerooduma san qacee mukaa irra gahee. Sana booda yadee, "Ani namaa silaa ogumma hundaa qabaachu qabu garuu mucaan koo akkamitti nacaalee!" Aanaanis haala kannatti aaree okkotee mukarraa gadidarbee.

...

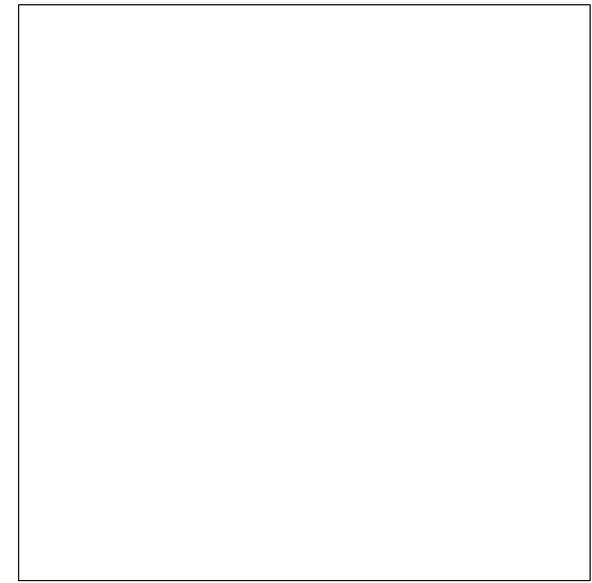
Snart var han oppe i toppen av treet. Men så stussa han og tenkte: "Det var jo eg som skulle ha all denne visdomen, men no var sonen min lurare enn meg!" Anansi vart så sinna at han kasta krukka ned frå treet.

Sassatuun Anaanis akkan yaade. “Okkotee tana muka gubban ka’a. Sana booda ana qofatu ittifayyadam!” Funyoo dheera fidee okkoteeti maree garaa isaa irratti hidhatee. Sana booda mukicha kore. Garu halaa saanan mukicha koru hindandenyee.

...

Grådige Anansi tenkte: “Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!” Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

Yeroo hundaa mucaan Anaanis muka jala dhabbate ilaalture. Akkan jedhee, “Okkotee sana oto dugdaa keetiratti hidhatee wayya ta’a lata?” Anaanis akkuma mucaan isaa jedhee sanatti dugdatti hindhatee shaakallin salphaa ta’ef.

...

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. “Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?” sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.